

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการนำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ลงประกาศในเว็บไซต์ของหน่วยงาน www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th เพื่อให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบแสดงความคิดเห็นระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ และได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็น

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นในแต่ละครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๓ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีผู้เข้ามาดูทั้งหมด ๘๒ ราย

ครั้งที่ ๒ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทางเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีผู้เข้ามาดูทั้งหมด ๓๑๒ ราย

ครั้งที่ ๓ จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๒๑ หน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจง

(๑) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดให้มีการแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

(๒) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษาฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๖๔ คน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จำนวน ๒๑ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กรมบัญชีกลาง กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมวิชาการเกษตร กรมการค้าภายใน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมที่ดิน สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย

การรับฟังความคิดเห็นเป็นการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อรับฟังความคิดเห็นรายมาตรา ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒ วันใช้บังคับ

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าพนักงานท้องถิ่นคือบุคคลใด ควรมีการกำหนดนิยามคำว่า “พนักงานท้องถิ่น”

มาตรา ๔

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกรรมการด้วย

กรมการค้าภายใน เห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการตามกฎหมายมีเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงยากแก่การนัดประชุม และอาจมีการมอบหมายข้าราชการระดับที่ต่ำกว่าเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมซึ่งไม่ตรงตามความประสงค์ของกฎหมายที่ต้องการให้ผู้มีความรู้และประสบการณ์ในตำแหน่งมาร่วมเป็นกรรมการ คณะกรรมการจึงควรมีองค์ประกอบเป็นผู้แทนส่วนราชการระดับกรมที่เป็นผู้ปฏิบัติและเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า สัดส่วนของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไม่มีตัวแทนของผู้บริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคเป็นกรรมการ มีเพียงตัวแทนจากภาครัฐ ขอเสนอให้เพิ่มเติมตัวแทนผู้บริโภคที่มาจากองค์กรผู้บริโภคซึ่งต้องเป็นตัวแทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีสัดส่วน ๕ คน และเสนอให้เพิ่มจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเดิม ๘ คน เป็น ๑๐ คน โดยแบ่งเป็น ผู้แทนจากองค์กรผู้บริโภค ๕ คน ภาคผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ คน และผู้แทนจากภาควิชาการ ๒ คน

มาตรา ๕

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๖

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๗

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรเพิ่มเติมถ้อยคำมาตรา ๗ ดังนี้ “(๙) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาตินโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภค สากลโดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมขององค์กรผู้บริโภค”

มาตรา ๘

กรมการค้าภายใน เห็นว่า อำนวยการคณะกรรมการตาม (๙/๔) ที่ให้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค คำว่า “กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค” มีความหมายแคบเกินไปเพียงใด อย่างไรก็ดีถือเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่มี ความชัดเจน ทำให้เกิดการโต้แย้งระหว่างหน่วยงานได้ง่าย

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เห็นว่า ควรเพิ่มอำนาจคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการทำแผนนโยบายทางเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้จัดทำฐานข้อมูลด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องสินค้าอันตราย

มาตรา ๙

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้เร็วที่สุด เพื่อไม่ให้กรรมการเดิมปฏิบัติหน้าที่รักษาการนานเกินไป

กรมการค้าภายใน เห็นว่า การกำหนดให้กรณีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคครบกำหนดตามวาระยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หากยังไม่ตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ควรกำหนดระยะเวลาที่ต้องตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ มิเช่นนั้นอาจเกิดกรณีไม่ตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ แต่ยังคงให้กรรมการชุดเดิมทำหน้าที่ต่อไปเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่ตรงกับความประสงค์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนกรรมการที่มีประสิทธิภาพหลากหลายเข้ามาทำหน้าที่

มาตรา ๑๐

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๑

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๒

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๓

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๔

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๕

กรมการค้าภายใน เห็นว่า กรณี สคบ. มีอำนาจโฆษณาคำพิพากษา โฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่ง รวมถึงสามารถระบุชื่อผู้ประกอบการธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่มีบทบัญญัติคุ้มครอง สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ให้พ้นความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา อาจทำให้ สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ไม่กล้าโฆษณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๖

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงาน

กรมการค้าภายใน เห็นว่า กรณีที่มีการโต้แย้งระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการใช้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคกับการใช้กฎหมายเฉพาะ การกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้วินิจฉัยและให้คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าไม่เหมาะสม ควรกำหนดให้มือกรอื่นเป็นผู้วินิจฉัยแทน เช่น นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ศาล หรือในรูปแบบคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด เป็นต้น

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรใช้ถ้อยคำตามร่างมาตรา ๑๗ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ เพราะมีความเหมาะสมมากกว่า

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า การกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้วินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าไม่เหมาะสมอาจเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๗

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วยกับการสร้างบทบาทของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ขอให้เพิ่มเรื่องการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรผู้บริโภคการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้บริโภค เช่น เรื่องรางวัลนำจับอยากให้ผู้บริโภคเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

มาตรา ๑๘

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ มาตรา ๑๘ ดังนี้ “ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

มาตรา ๑๙

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีเรื่องการที่ผู้ประกอบการจะเรียกร้องค่าเสียหายจากคณะกรรมการได้ ตามมาตรา ๑๙ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ

กองคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นว่า ตามร่างมาตรา ๑๙ “มาตรา ๒๘ กรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑)...” ขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) เข้าไปด้วย เนื่องจากการใช้ข้อความโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริงเป็นลักษณะความผิดที่รุนแรง การใช้ข้อความโฆษณาที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญก็เป็นลักษณะความผิดที่รุนแรงเหมือนกัน การเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) เข้าไปด้วยจะเป็นเครื่องมือที่เพิ่มความสะดวกในการทำงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วยตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และให้เพิ่มบทบัญญัติที่คุ้มครอง สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ให้พ้นความรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา ๒๐

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า มาตรา ๓๕/๑ เกี่ยวกับเรื่องสินค้าที่เป็นอันตรายหรือบริการที่เป็นอันตราย ควรจะเพิ่มอำนาจ สคบ. ในการกำหนดว่าสินค้าใดเข้าข่ายที่จะเป็นสินค้าที่เป็นอันตราย หรือบริการใดเป็นบริการที่ไม่ปลอดภัย

มาตรา ๓๕/๒ ควรมีการประกาศประเภทของสินค้าและบริการ

มาตรา ๓๕/๒ (๕) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น เห็นว่า เรื่องมาตรฐานความปลอดภัยใช้อะไรอ้างอิง หรือใช้อะไรเป็นหลักในการพิจารณา

มาตรา ๓๕/๘ กรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ใครเป็นผู้จ่าย หากไม่เขียนไว้ให้ชัดเจนจะเกิดปัญหาในการตีความ

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ตามมาตรา ๓๕/๘ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ ควรเขียนไว้ให้ชัดเจนว่าใครเป็นผู้จ่าย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

กรมวิชาการเกษตร เห็นว่า มีการกำหนดระยะเวลาการทำงานของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง แต่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาการทำงานของเจ้าหน้าที่ อาจทำให้เกิดความล่าช้า

มาตรา ๒๑

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๒

สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นว่า ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้แต่งตั้งเป็นระดับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งพนักงานอัยการหรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล แต่ตามร่างมาตรา ๓๙/๑ ในการดำเนินคดีประเภทเดียวกันชนิดเดียวกันผู้แต่งตั้งเป็นระดับเลขาธิการเท่านั้น โดยเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล ไม่มีการแต่งตั้งพนักงานอัยการด้วย เป็นการลดระดับของผู้แต่งตั้งและลดตำแหน่งผู้ได้รับแต่งตั้งให้เหลือเพียงส่วนเดียว และมีความเห็นว่ามาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังสามารถใช้งานได้ ทั้งนี้หากจะยังคงมาตรา ๓๙/๑ ไว้ก็ควรมีการวางหลักเกณฑ์ว่าคดีประเภทใดบ้างที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมอบหมายให้พิจารณาและดำเนินคดีแทนได้ และวางหลักเกณฑ์ว่าคดีประเภทใด ที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมอบหมายให้พิจารณาและดำเนินคดีแทนได้

สำนักงานศาลยุติธรรม เห็นว่า ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีเงื่อนไขในการฟ้องคดีว่า “การดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม” ซึ่งสอดคล้องกับการถอนฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม โดยมีเงื่อนไขว่า “การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม” เมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๓๙/๑ กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินคดี ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขในการฟ้องคดีว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม แต่มีการกำหนดให้นำความในบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการถอนฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับด้วย เห็นว่าไม่สอดคล้องกัน

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เห็นว่า จะเกิดปัญหาเรื่องความไม่เป็นเอกภาพในการพิจารณา คือ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจพิจารณาไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วย กับการที่ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย เพราะจะทำให้สามารถทำงานได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบและนโยบายของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๒๓

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า เรื่องบทกำหนดโทษ การที่บัญญัติโทษปรับน้อยเกินไปไม่ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความเกรงกลัว ซึ่งหากจะมีการเพิ่มโทษควรต้องเพิ่มโทษทั้งหมดทั้งระบบ

มาตรา ๒๔

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๕

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๖

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๗

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๘

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๙

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๐

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๑

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๒

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๓ บทกำหนดโทษกรณีสมาคมหรือมูลนิธิฟ้องคดีเพิกถอนแก้มั่งผู้ประกอบการธุรกิจ

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า
ควรลดโทษให้น้อยลง

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า โทษตามมาตรา ๖๐ กรณีที่ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน
ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใด
เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกู้ถอนแก้มั่งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีบทกำหนดโทษที่สูงเกินไป ควรปรับแก้ลดโทษให้
น้อยลง

มาตรา ๓๔

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๕

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า
ควรใช้ถ้อยคำเดิมตามร่างที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ

กรมบัญชีกลาง เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๒๕ การเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใด ส่งคลัง ให้กระทำ
ได้เฉพาะในกรณีมีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ในการที่หน่วยงานของรัฐนั้นจะมีเงินเก็บไว้ เพื่อการ
ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมาย
ต่อคณะรัฐมนตรี ดังนั้น ตามมาตรา ๓๕ การจะเขียนยกเว้นให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
นั้น จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๓๖

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๗

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๘

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

ความเห็นเพิ่มเติม

มติเพื่อผู้บริโภค เสนอความเห็นเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. ควรกำหนดเพิ่มสิทธิผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคสากล
๒. ประเด็นเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ควรเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคประจำปี และเน้นการทำงานโดยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน คำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. ควรนิยามคำว่า “องค์กรผู้บริโภค” คือตัวแทนของผู้บริโภค

กรมการค้าภายใน เห็นว่า ควรแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและความและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่”

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า ควรแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ตามร่างที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จะนำผลการรับฟังความคิดเห็นเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ส่วนกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
วัน/เดือน/ปี ที่จัดทำ ๗ กันยายน ๒๕๖๑